

પ્રશ્નોત્તર રૂપે આળોપયોગી સરળ

આળ શિક્ષણ

યાને

સૃષ્ટિજ્ઞાન વગેરે પ્રકીર્ણ વિષયો.

(ધોરણ પહેલા માટે.)

રચનાર,

મણિલાલ મૂળજીભાઈ ઉપાધ્યાય
પેટલાદ.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,

મણિલાલ મૂળજીભાઈ ઉપાધ્યાય,
બુકસેલર એન્ડ પબ્લીશર—પેટલાદ.

સર્વ હક્ક સ્વાધીન રાખ્યા છે.

આવૃત્તિ ૨ જી
સંવત ૧૯૭૪.

પ્રત ૨૦૦૦.
સને ૧૯૧૮.

ક્રીંમત રૂ. ૦-૧-૬.

રાજગીત.

શ્રી પ્રભૂ આપો દીર્ઘ આયુ, શ્રી સયાજી મહારાજ નૃપતિને.
શાન્તિ દાતા એ નૃપનું સુરાજ્ય જગતમાં અચલ રહો,
કીર્તિવંત વિશ્વમાં થજો.

ભાગ્યશાળી નૃપતિ સદાએ ગણાજો, હે વિશ્વાધીપતિ,
આરોગ્ય નૃપતિને સાફ આપજો, સૌખ્યમાં,
સર્વદા એ ભૂપતિ વસો, શત્રુઓ સૌ નાશ પામજો.

અચલ અમલ ન્યાય થકી નિજ પ્રજા,
પ્રતિદિન પ્રતિપાલન નૃપ કરજો.

નીતિમાન, ગુર્જરાધીપતિ, અમર તપો, વિભો !

સંપતિ, સંતતી, સન્મતી, સતકૃતી, સૌ એ ભૂપને આપજો.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાશિદ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૭૪૨૫ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ બાપુસિદ્ધાંત

વિષય મૌલનાથ : ૧૪૪ : ૩

પ્રશ્નોત્તર રૂપે આળોપયોગી સરળ

આળ શિક્ષણ

યાને

સૃષ્ટિજ્ઞાન વગેરે પ્રકીર્ણ વિષયો.

(ધોરણ પહેલા માટે.)

રચનાર,

મણિલાલ મૂળજીભાઈ ઉપાધ્યાય.

પેટલાદ.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,

મણિલાલ મૂળજીભાઈ ઉપાધ્યાય,

ન્યુકેસલર એન્ડ પબ્લીશર—પેટલાદ.

સર્વ હક સ્વાધીન રાખ્યા છે.

આવૃત્તિ ૨^{જી} સી

સંવત ૧૯૭૬.

પ્રત ૨૦૦૦.

સને ૧૯૧૮

શ્રી “ભાગ્યોદય” પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં નેદાલાલ દેવશંકર
દ્વેએ છાપ્યું. કે. ખાડીઆ, અમદાવાદ.

કીંમત રૂ. ૦-૧-૬

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ
અમદાવાદ

૧૯૨૫

પ્રસ્તાવના.

નવાં ધોરણોમાં દાખલ કરવામાં આવેલો પદાર્થ પાઠનો વિષય ખરૂં જોતાં એક જુદા વિષય તરીકે હોવો જોઈએ નહિ, અર્થાત્ એ વિષયને બીજા વિષયોથી છુટો પાડી શીખવવાથી તે રસહીન લાગે છે. ખરૂં જોતાં વસ્તુઓનું પ્રત્યક્ષ દર્શન કરાવી બાળકોની અવલોકન શક્તિ કેળવી તે શક્તિદ્વારા તર્ક, તુલનાદિને પોષણ આપવું એ પદાર્થ-પાઠનો હેતુ છે. ઘણી વખત એવું બને છે કે ધોરણમાં નક્કી કરેલા અમુક આઠ દશ પાઠ શીખવવામાં આવ્યા હોય છે, પરંતુ શિક્ષકે રજુ કરેલી પદાર્થપાઠની યાદીમાં નહિ આવેલા છતાં બહુજ પરિચિત એવા પદાર્થના સંબંધમાં પરીક્ષક વિદ્યાર્થીને પૂછે છે ત્યારે કંઈ પણ જવાબ તેઓ આપી શકતા નથી. આવા અનુભવો શિક્ષકોને ઘણી-એ વાર થયા હશેજ. આ ઉપરથી સ્પષ્ટ થાય છે કે પદાર્થપાઠના શિક્ષણની મર્યાદા એવી સાંકડી ન કરતાં બાળકોની શક્તિઓને વિકાસ પામવાનો યોગ્ય અવકાશ મળે એવી વિસ્તીર્ણ થવા દેવી એ શિક્ષકે સદા ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ. અર્થાત્ ધોરણ માટે નક્કી કરેલા અમુક પદાર્થોનું બાળકોને જ્ઞાન આપવું, અને બીજા પદાર્થોથી કેવળ અજ્ઞાન રાખવા એ પદ્ધતિ અતિ હાનિકારક છે છતાં પદાર્થપાઠનો વિષય એક જુદા વિષય તરીકે શીખવવાનો પ્રાપ્ત

થએલો છે. ત્યારે શિક્ષકોની ફરજ છે કે એ વિષયને એવી ઉત્તમ રીતે શીખવવો કે જેથી બાળકોના સામાન્ય જ્ઞાનમાં ઘણો વધારો થઈ શકે.

બાળ વર્ગ અને પહેલા ધોરણમાં વાર્તા, ગીત, કિન્ડ-ગાર્ટન વિગેરે શીખવવામાં આવે છે. એ પણ ભિન્ન વિષય તરીકે નથી, પરંતુ લાંબા વખત સુધી આંક, વાચન, લેખન વગેરે વિષય શીખવાથી બાળકોનાં મગજ થાકી જાય છે, અને તેમને કંટાળો આવે છે, તેથી વચ્ચે વચ્ચે એ વિષયો આનંદ સાથે જ્ઞાન આપવાને ઉપયોગી થઈ પડે છે, એ વિષયો દાખલ કરવાનો હેતુ પણ બાળકોની ભિન્ન ભિન્ન શક્તિઓનો યથાક્રમ વિકાસ કરવાનો અને લાણુવામાં રસ લેતા કરવાનો છે. એ બધી બાબતો ધ્યાનમાં રાખીને શિક્ષકે સદા ઉત્સાહી રહીને ઉમંગથી એ વિષયો બાળકોને શીખવવા. કેવળ પરીક્ષાને માટે વિદ્યાર્થીઓને તૈયાર કરવાની ખાતર વર્ષના છેવટના ભાગમાં એવા વિષયો ઝડપથી શીખવી દેવા કરતા બાળકોને નિશાળપર અને શિક્ષકપર પ્રેમ ઉત્પન્ન કરાવનારી એ વસ્તુઓનો શિક્ષક જેટલે દરજ્જે વધારે ઉપયોગ કરશે તેટલે દરજ્જે તે પોતાના કાર્યમાં સરળતા પ્રાપ્ત કરી શકશે. અસ્તુ.

પુનરાવર્તન.

- પ્ર૦ પોપટ આપણને બહુ વહાલો કેમ લાગે છે ?
- પ્ર૦ બે છોકરાઓ પોપટની વાત કહી જાઓ. (સંવાદ.)
- પ્ર૦ પોપટ શાના વડે ઊડે છે ?
- પ્ર૦ ગાય શા કામમાં આવે છે ?
- પ્ર૦ આકાશમાં તારા કેટલા હોય છે ? (ન ગણાય એટલા બધા.)
- પ્ર૦ એ બધા તારા શામાં સમાઈ જાય છે ? (દરપણમાં)
- પ્ર૦ કઈ કઈ ચીજો ગળી લાગે છે ?
- પ્ર૦ કઈ કઈ ચીજોનો રેલો ચાલે ?
- પ્ર૦ કબુતરનો રંગ કેવો ?
- પ્ર૦ ઝાડનાં પાંદડાં શાથી હાલે છે ?
- પ્ર૦ ઝાડનાં પાંદડાં પીળાં ક્યારે થાય ?
- પ્ર૦ આપણાં ઘર ઉપર અને રસ્તા ઉપર બધે વરસાદ વરસે છે, એ બધું પાણી ક્યાં જતું હશે ?
- પ્ર૦ સૌથી મોટું જનવર કયું ?
- પ્ર૦ કયું જનવર ઉંચી ડોક રાખીને ચાલે છે ?
- પ્ર૦ ભેંસ અને ગાય એ બંનેમાં જબરૂં કોણ ?
- પ્ર૦ તમને ગાયનું દૂધ ગમે કે ભેંસનું ?
- પ્ર૦ કેમ ?
- પ્ર૦ આપણે બધા પહેરીએ છીએ તે કપડાં કોણ શીવતું હશે ?
- પ્ર૦ લીલી ટોપી જેને માથે હોય તે ઉભા થાઓ.

પ્ર૦ રાત્રે અજવાળું કરવા માટે આપણે શું કરીએ છીએ ?

પ્ર૦ દિવસે દીવો કરીએ તો દીવાનું તેજ કેવું દેખાય ?

પ્ર૦ ક્યાં જનાવરો આકાશમાં ઉડી શકે છે ?

પ્ર૦ ક્યાં જનાવરો પાણીમાં રહે છે ?

પ્ર૦ તમારું ઘર ક્યાં આગળ છે ?

પ્ર૦ તમારા ઘરની પાડોશમાં બીજા કોનું ઘર છે ?

પ્ર૦ આપણી નિશાળમાં કસરતશાળા ક્યાં છે ?

પ્ર૦ ત્યાં તમે બધા શું કરો છો ?

પ્ર૦ નિશાળની આબુખાબુ વાડ કેમ કરાવી છે ?

પ્ર૦ તમારા ઘરની આબુખાબુ વાડ કેમ નથી કરાવી ?

પ્ર૦ આપણી નિશાળ કોણે બનાવી હશે ?

‘ સૃષ્ટિજ્ઞાન ’ માટે સાહિત્યો.

૧ “આકાશની સહેલ” એ પાઠ કોઈ પણ કૃત્રિમ સાહિત્ય રાખ્યા સિવાય સૂર્ય, ચંદ્ર, તારા, વગેરે કુદરતી પદાર્થોનું પ્રત્યક્ષ અવલોકન કરાવીનેજ શીખવવાનો છે.

૨ વરસાદની મોસમ ચાલતી હોય ત્યારે આ પાઠ પ્રત્યક્ષ અવલોકન કરાવીને શીખવવો. (વાદળાં, વીજળી, રેલા, તળાવ, નદી, વગેરે બતાવવું.)

૩ પથ્થર, ઢેકું, રેતી, અને તળાવમાં જઈ તેમાં ઠરેલો કાંપ પ્રત્યક્ષ બતાવવો.

- ૪ કુંભારવાડામાં લઈ જઈ વાસણ બનાવવાની, મુકવવાની અને ભટ્ટી ગોઠવવાની તથા પકવવાની ક્રિયા પ્રત્યક્ષ બતાવવી.
- ૫ સોનું, રૂપું, તાંબું, કલાઈ, લોહું, જસત વગેરે ધાતુઓ ઓળખાવવી એટલુંજ નહિ પરંતુ હુહારને ઘેર લઈ જઈ ભટ્ટી તથા એરણ, હથેલી વગેરે બતાવવાં અને તેનો ઉપયોગ સમજાવવો.
- ૬ જુદા જુદા સિક્કાઓ—પાઈ, અઘેલો, પૈસો, ઢળુ, આની, બેઆની, પાવલી, અડધો, રૂપીઓ, મહોર અને પૌન્ડ.
- ૭ કુહાડી અને સોય.
- ૮ જુદી જુદી જાતના છોડ મૂળ સાથે, વેલા વગેરે.
- ૯ ગાય અને ભેંસ. (ચિત્રો નહિ ચાલે—પ્રત્યક્ષ બતાવો.)
- ૧૦ દૂધ અને તેના પદાર્થો.
- ૧૧ કુતરો (ચિત્ર નહિ ચાલે—પ્રત્યક્ષ બતાવો.)
- ૧૨ પંખી—પોપટનું પાંજરૂ. વળી તળાવ ઉપર લઈ જઈ બીજાં પંખીનું અવલોકન કરાવવું.
- ૧૩ જુદા જુદા રંગની બનાવટ માટે ત્રણ મૂળ રંગનાં પડીકાં, રકાબીઓ અને ચમચો તથા પાણી.

અનુક્રમણિકા.

વિષય.

પૃષ્ઠ

૧. સૃષ્ટિજ્ઞાન.

અ પ્રાસ્તાવિક.

૧. પુનરાવર્તન, ...	૪
૨. પદાર્થ પાઠનાં સાહિત્ય. ...	૫

બ. પદાર્થ પાઠો.

૧. અકાશની સહેલ. ...	૯
૨. વરસાદ. ...	૧૦
૩. ઢેકુ, પત્થર ને રેતી. ...	૧૧
૪. માટી. ...	૧૨
૫. ધાતુઓ. ...	૧૩
૬. નાણું. ...	૧૪
૭. કુહાડી ને સોય. ...	૧૫
૮. છોડવા. ...	૨૧
૯. ગાય અને ભેંસ. ...	૨૩
૧૦. દૂધ. ...	૨૫
૧૧. કુતરો. ...	૨૬
૧૨. પંખી. ...	૨૭
૧૩. રંગ ...	૨૮

૨. બાળવાર્તા.

૧. બે બિલાડી અને વાંદરો ...	૩૦
૨. હાથી અને દરજી. ...	૩૧

૩. ચોકખાઇ.	૩૧
૪. બહુ ખાનારી છોડી.	૩૨
૫. વિવેકી છોકરો...	૩૩
૬. છોકરો અને જોર	૩૪

૩. બાળગીત.

૧. ઇશ્વરનું બજન	૩૪
૨. રંગનું ગીત.	૩૫
૩. નિત્યનું કર્તવ્ય.	૩૬
૪. ઇશ્વર સ્તુતિ.	૩૭
૫. બિલાડી.	૩૭
૬. ડિલ. (વર્ગમાં કરવાની.)	૩૭
૭. ડિલ. (કસરતશાળામાં લઇ જવા માટે.)	૩૮
૮. વિસર્જન (કસરતશાળામાંથી વર્ગમાં જવાની.)	૩૮

૪. સંવાદ.

૧. લખોટી (જૂદ)	૩૯
૨. એક આનો કમાયો. (લુચ્ચાઇ)	૪૦
૩. દુકાન.	૪૧

૫. કિન્ડર્ગાર્ટન

૧. પેટી ખોલવા વિષે.	૪૩
૨. બક્ષીસ ત્રીજી	૪૩
૩. બક્ષીસ ચોથી	૪૪
૪. બક્ષીસ પાંચમી	૪૪

૬. ધાત અને આંકનો ઉપયોગ	૪૬
----------------------------	-----	-----	-----	-----	----

બાળ શિક્ષણ

યાને

સૃષ્ટિજ્ઞાન વખેરે પ્રકીર્ણ વિષયો.

૧. આકાશની સહેલ.

પ્ર૦ આપણને ઉજાસ મળે તેને માટે પરમેશ્વરે શું શું બનાવ્યું છે ?

ઉ૦ સુરજ, ચંદ્ર અને તારા.

પ્ર૦ એ બધું ક્યાં હોય છે ?

ઉ૦ આકાશમાં.

પ્ર૦ સુરજ ક્યારે અજવાળું આપે છે ?

ઉ૦ દિવસે.

પ્ર૦ ચંદ્ર ક્યારે હોય છે ?

ઉ૦ કોઈક વખતે દિવસે હોય છે, અને કોઈક વખતે રાતે પણ હોય છે.

પ્ર૦ ચંદ્ર દિવસે હોય ત્યારે કેવો દેખાય છે ?

ઉ૦ અંખો જણાય છે.

પ્ર૦ અંખો કેમ જણાતો હશે ?

ઉ૦ સુરજના તેજને લીધે તે અંખો દેખાય છે.

પ્ર૦ તારા ક્યારે વધારે અગઝગતા ખાદેય છે ?

ઉ૦ અંધારી રાતે.

પ્ર૦ અજવાળી રાતે કેમ ઝગઝમતા નથી ?

ઉ૦ ચંદ્રના અજવાળાને લીધે ઝાંખા જણાય છે.

પ્ર૦ તારા દીવસે હોય કે નહિ ?

ઉ૦ હોય છે, પણ સુરજના તેજને લીધે દેખાતા નથી.

પ્ર૦ બોલો ત્યારે આકાશમાં શું શું હોય છે ?

ઉ૦ સુરજ, ચંદ્ર, તારા અને વાદળાં.

૨. વરસાદ.

પ્ર૦ વરસાદ ક્યાંથી આવે છે ?

ઉ૦ વાદળાંમાંથી.

પ્ર૦ વરસાદ શા કામનો ?

ઉ૦ વરસાદ વરસે એટલે જમીન ભીની અને પોચી થાય એટલે અનાજ ઊગે. ખીજાં ઝાડોને પણ પાણી મળે.

પ્ર૦ વાદળાંમાં પાણી ક્યાંથી આવતું હશે ?

ઉ૦ દરીઆ, નદીઓ, તળાવ વગેરેમાંનું પાણી સુરજના તાપને લીધે વરાળ થઈ ઊંચે ચઢે છે, અને એ વરાળ ઠંડી પડી તેનાં વાદળાં થાય છે.

પ્ર૦ વાદળાંને એક ઠેકાણેથી બીજે ઠેકાણે કોણ લઈ જાય છે ?

ઉ૦ પવન.

પ્ર૦ વરસાદનું ગીત બોલો.

ઉ૦ આવરે વરસાદ, ઘેબરીઓ પરસાદ,
ઉની ઉની રોટલી, ને કારેલાંનું શાક;
આવરે વરસાદ, નેવલે પાણી,
નઠારી છોકરીને, દેડકે તાણી.

પ્ર૦ દેહકા ક્યારે વધારે હોય છે ?

ઉ૦ વરસાદના દિવસોમાં.

પ્ર૦ વરસાદનું બધું પાણી ક્યાં જતું હશે ?

ઉ૦ તળાવોમાં, નદીઓમાં અને દરીઆમાં.

૩. ઢેકું, પથર ને રેતી.

પ્ર૦ ઢેકું ઝટ લાગી કેમ જાય છે ?

ઉ૦ પોચું છે તેથી.

પ્ર૦ ઢેકામાં શું શું હોય છે ?

ઉ૦ રેતી અને મટોડી હોય છે.

પ્ર૦ ઢેકું પાણીમાં નાખીએ તો શું થાય ?

ઉ૦ ઢેકું ઓગળી જઈ પાણી ડહોળું થાય છે, પછી થોડી વાર ઠરવા દઈએ તો રેતી રેતી નીચે જશે છે, અને મટોડી રેતીની ઉપર જઈ ઠરે છે.

પ્ર૦ તળાવમાં કાદવ ક્યાંથી આવતો હશે ?

ઉ૦ વરસાદને લીધે ધૂળ કચરો ખેંચાઈ જાય, પછી રેતી અને મટોડી નીચે ઠરી જાય, તેજ કાદવ.

પ્ર૦ રેતી શી રીતે બનતી હશે ?

ઉ૦ પથરા એક બીજા સાથે ઘસવાથી નીચે બૂકે ખરી પડે છે તે રેતી.

પ્ર૦ ધૂળ શી રીતે બનતી હશે ?

ઉ૦ માટીનાં ઢેકાં એક બીજા સાથે ઘસાવાથી નીચે બૂકે ખરી પડે છે તે ધૂળ.

પ્ર૦ ધૂળ અને રેતીમાં ફેર શો ?

ઉં રેતીના કણ મોટા હોય છે અને ધૂળના કણ નાના હોય છે. રેતી વડે કપડાં મેલાં થતાં નથી, અને ધૂળ કપડાંને ચોંટી જાય છે, તેથી લુગડાં મેલાં થાય છે.

પ્ર૦ રેતી ક્યાં હોય છે.

ઉં નદીઓમાં.

પ્ર૦ પથરા અને રેતી શા કામમાં આવે છે ?

ઉં પથરા અને રેતી ઘર બાંધવાના અને રસ્તા બનાવવાના કામમાં આવે છે. ઝીણી રેતી સાદી ચુસી લે છે.

૪ માટી.

પ્ર૦ માટીનાં ક્યાં ક્યાં વાસણો થાય છે ?

ઉં પાણીની ગોળીઓ, બેઠાં, હાંદલાં, કોઠીઓ વગેરે.

પ્ર૦ એ સિવાય શું બને છે ?

ઉં નળીઓ, પાણીના નળ, કોઠીઓ વગેરે.

પ્ર૦ માટીનાં વાસણ કોણ બનાવતું હશે ?

ઉં કુંભાર.

પ્ર૦ કુંભાર લોકો માટી ક્યાંથી લાવતા હશે ?

ઉં ગામની બહાર ખાણોમાંથી.

પ્ર૦ માટીનો રંગ કેવો હોય છે ?

ઉં કોઈ માટી કાળી, કોઈ પીળી અને કોઈ રાતી કે ભુરી હોય છે.

પ્ર૦ દેવી માટીનાં વાસણ બનતાં હશે ?

ઉં કાળી માટીનાં.

પ્ર૦ માટીનાં વાસણ શી રીતે બનાવતા હશે ?

ઉં માટીને પલાળીને ખુબ ખુંદે છે પછી તેના ગોળા બનાવી ચાક ઉપર ચઢાવે છે. એ ગોળાને પેડા કહે છે તેનાં મરજી પ્રમાણે વાસણો બનાવે છે.

પ્રં ચાક ઉપરથી ઉતરેલાં વાસણુને કઠણુ શી રીતે બનાવતા હશે ?

ઉં પ્રથમ તેને સુકવે છે. કઠણુ થયા પછી બઢીમાં પકવે છે એટલે વાસણુ તૈયાર થાય છે.

પ્રં બઢી શી રીતે ગોઠવે છે ?

ઉં માટીનાં વાસણો ગોઠવી તેના ઉપર તથા આસપાસ કાંટા, ઝાંખરાં વગેરેના ખુબ તાપ કરે છે એટલે કેટલેક દહાડે બધાં વાસણો પાકીને તૈયાર થાય છે.

૫. ધાતુઓ.

પ્રં ધાતુઓ કઈ કઈ છે ?

ઉં સોનું, રૂપું, તાંબું, પિત્તળ, કલાઈ, લોહું વગેરે.

પ્રં બધી ધાતુઓમાં વધારે સુંદર અને મોંઘી ધાતુ કઈ ?

ઉં સોનું.

પ્રં સોનાનું શું શું બને છે ?

ઉં કડાં, કલાઈઓ, બંગડીઓ, દોરા, હીરાકંઠીઓ, મોહન-માળા વગેરે ઘરેણાં બને છે.

પ્રં કઈ ધાતુ વધારે વપરાય છે ?

ઉં લોહું.

પ્રં લોહાનું શું શું બને છે ?

ઉકું હાડી, કાશ, પાવડા, વગેરે ખેતીનાં ઓખરો, સાણસી,

ચીપીઆ, તાળાં, ખીલા, નચુકા, સળીઆ, કઠેરા,
વગેરે ઘણું ઘણું લોઢાનું બને છે.

પ્ર૦ લોઢાની વસ્તુઓ કોણ બનાવે છે ?

ઉ૦ લુહાર.

પ્ર૦ લુહાર શી રીતે લોઢાની વસ્તુઓ ઘડે છે ?

ઉ૦ પ્રથમ ભઠ્ઠીમાં તપાવીને લાલચોળ કરે છે, પછી એરણ
ઉપર મૂકી હથોડા વડે ટીપીને જુદા જુદા ઘાટ ઘડે છે.

પ્ર૦ લોઢાના તાર શી રીતે ખેંચતા હશે ?

ઉ૦ લોઢાના સળીઆને ભઠ્ઠીમાં લાલચોળ કરી ટીપે છે.
ટીપવાથી તે સળીઓ લાંબો અને પાતળો થાય છે.
પછી તેને જતરડામાં ખેંચી તેનો તાર બનાવે છે.

પ્ર૦ જુદી જુદી ધાતુઓ કેમ ચોળખી શકાય ?

ઉ૦ તેના રંગ ઉપરથી.

પ્ર૦ જુદી જુદી ધાતુઓના રંગ કહો ?

ઉ૦ સોનાનો રંગ પીળો, રૂપાનો ઘોળો, તાંબાનો રાતો,
પિત્તળનો ઝાંખો પીળો, અને લોઢાનો કાળો હોય છે.

૬. નાણું.

પ્ર૦ (ટેબલ ઉપર કેટલીક જુદી જુદી જાતના સીક્કા મૂકીને)
જુઓ આ ટેબલ ઉપર શું પડ્યું છે ?

ઉ૦ પૈસા, રૂપીઆ, પાઇઓ વગેરે.

પ્ર૦ આમાંથી પૈસા પૈસા ઉપાડીને જુદા મૂકો.

પ્ર૦ તમે આમાંથી રૂપીઆ રૂપીઆ જુદા મૂકો.

પ્ર૦ (ઢબુ બતાવીને) આ શું ?

ઉં બેવડીઓ પૈસો અથવા હળુ.

પ્રં એના પૈસા કેટલા આવે ?

ઉં બે.

પ્રં તમે બધા ફી કેટલા પૈસા ભરો છો ?

ઉં બપ્પે પૈસા.

પ્રં ચીમન તું ફી કેટલી ભરે છે ?

ઉં ચાર પૈસા.

પ્રં ચાર પૈસાને બદલે તું કોઈક વખત શું લાવે છે ?

ઉં આની.

પ્રં ટેબલ ઉપરથી આની બતાવો.

પ્રં આનીના પૈસા કેટલા ?

ઉં ચાર.

પ્રં એક પૈસાની પાઈ કેટલી ?

ઉં ત્રણ.

પ્રં પૈસો અને પાઈ એમાં મોટું કોણ ?

ઉં પૈસો મોટો.

(પછી ત્રાજવાંની મદદથી વજન વચ્ચેનો ભેદ સમજાવવો.)

પ્રં આ કાંટાની એક વાડકીમાં બે પૈસા મૂક્યા છે ત્યારે સામી બાબુએ કેટલી પાઈ મૂકવાથી બરાબર થઈ રહે ?

ઉં છ.

પ્રં (અધેલો બતાવીને) આ શું ?

ઉં અડધો પૈસો.

પ્રં એ કેનાથી મોટો ?

ઉં પાંચથી.

પ્રં એ નાનો કેનાથી ?

ઉં પૈસાથી.

પ્રં પસાનો રંગ કેવો છે ?

ઉં રાતો.

પ્રં આવાં રાતાં વાસણુ તમારે ત્યાં શાં છે ?

ઉં ઘડા, તાંબાકુંડીઓ, દેગડાં વગેરે.

પ્રં એ બધાં શાનાં છે ?

ઉં તાંબાનાં.

પ્રં ટેબલ ઉપર આ જુદી જુદી જાતનું નાણું છે તેમાં તાંબાનું શું શું છે ?

ઉં પૈસા, પાઈ, અઘેલા અને ઢબુ.

પ્રં (આંખ મીંચાવીને) આમાંથી પૈસો બતાવો.

પ્રં આની બતાવો.

પ્રં શા ઉપરથી આની પારખી ?

ઉં ચારે બાજુ મોટા મોટા ખાંચા છે તે ઉપરથી.

પ્રં આની શાની બની હશે ? *

* શિક્ષકે ધ્યાનમાં રાખવું કે આમાંના બધા પ્રશ્નો સૂચક પદ્ધતિના નથી તેથી નવા શીખનાર વિદ્યાર્થીઓ તેના જવાબ આપી

ઉં નીકલની.

પ્રં (અડધો બતાવીને) આ શું છે ?

ઉં અડધો છે.

પ્રં એક રૂપીઆના કેટલા આવે ?

ઉં બે.

પ્રં (પાવલી અને બે આનીઓ બતાવીને) આ શું શું છે ?

ઉં બે.

પ્રં ચાર આની બતાવો.

પ્રં એનું બીજું નામ શું ?

ઉં પાવલી.

પ્રં રૂપીઆના આના કેટલા ?

ઉં સોળ.

પ્રં અડધાના આના કેટલા ?

ઉં આઠ.

પ્રં પાવલીના કેટલા ?

ઉં ચાર.

પ્રં પાવલી અને આનીમાં ફેર શો દેખાય છે ?

ઉં આનીના સિદ્ધાને ખાંચા ખાંચા છે. અને પાવલીને નાના કાપા છે.

શકશે નહિ. કયે વખતે કદા પદ્ધતિ શીખવવામાં કામે લગાડવી એ બાબત શિક્ષકે વિવેક કરવાનો છે. જુદી જુદી શૈલી અને પદ્ધતિના પ્રશ્નોનો આ પુસ્તકમાં સમાવેશ કરેલો વાંચનારની દૃષ્ટિએ પડયા વિના રહેશે નહિ.

પ્ર૦ રૂપીઆના અડધા કેટલા ?

ઉ૦.બે.

પ્ર૦ (આંખો મીંચાવીને પૈસો અને અડધો હાથમાં આપીને)
આમાં પૈસો કયો ?

પ્ર૦ પૈસામાં અને રૂપીઆમાં કયો ફેર આંખે જણાય છે ?

ઉ૦ બંને સરખા છે પણ પૈસો લાલ રંગનો અને અડધો
ઘોળા રંગનો છે. વળી પૈસાની ચારે કાપા નથી,
અડધાને કાપા છે.

પ્ર૦ કેને કેને કાપા હોય છે ?

ઉ૦ રૂપીઓ, અડધો અને પાવલી એ સિલ્કાઓને કાપા
હોય છે.

પ્ર૦ (રૂપીઓ, અડધો, પાવલી, બે આની) આ બધા સિલ્કા
શાના બને છે ?

ઉ૦ રૂપાના.

પ્ર૦ આ બધા નાણામાં ભારે કયું ?

ઉ૦ રૂપીઓ.

પ્ર૦ હલકું કયું ?

ઉ૦ પાઈ.

પ્ર૦ (બધાંને બખડાવી ભેવરાવીને) સૌથી વધારે રજૂકો
કેનો છે ?

ઉ૦ રૂપીઆનો.

પ્ર૦ (આંખો મીંચાવીને) મેં શું બખડાવ્યું ?

ઉ૦ બધું.

પ્ર૦ હવે શું બબડાવ્યું ?

ઉ૦ રૂપીઓ.

પ્ર૦ (આંખો મીચાવીને) આ બે સિલ્લા શાના શાના છે ?

ઉ૦ આ પાઈ છે અને આ બે આની છે ?

પ્ર૦ કેમ બાણ્યું ?

ઉ૦ બે આની કરતાં પાઈ લગાર મોટી છે અને વળી અવા-
જમાં પણ ફેર છે.

૭. કુહાડી ને સોય.

પ્ર૦ આ શું છે ?

ઉ૦ સોય છે.

પ્ર૦ શા કામમાં આવે છે ?

ઉ૦ લુગડાં સાંધવાના.

પ્ર૦ લુગડાં કેણુ શીવતું હશે ?

ઉ૦ દરજી.

પ્ર૦ આ શું છે ?

ઉ૦ દોરો.

પ્ર૦ દોરો કયાં પરાવેલો છે ?

ઉ૦ નાકામાં.

પ્ર૦ પાતળી કઈ તરફ છે ?

ઉ૦ અણી તરફ.

પ્ર૦ સાંધતી વખતે લુગડામાં સોયનો કયો ભાગ પહેલો
ધાલે છે ?

ઉં અણીવાળો.

પ્રં આ શું ?

ઉં કુહાડી.

પ્રં કુહાડી શી કામની ?

ઉં લાકડાં ચીરવાનાં.

પ્રં શાની બની છે ?

ઉં લોઢાની.

પ્રં આ શું ?

ઉં હાથો.

પ્રં હાથો શેનો બનેલો છે ?

ઉં લાકડાનો.

પ્રં કોણ બનાવે ?

ઉં સુથાર.

પ્રં ત્યારે કુહાડી કોણ બનાવે ?

ઉં લુહાર.

પ્રં હાથો ક્યાં ઘાલેલો છે ?

ઉં મુદરમાં.

પ્રં કુહાડીની ધાર બતાવો.

પ્રં કુહાડીનો હાથો લાકડાનો બનાવ્યો છે તેને બદલે લોઢાનો બનાવે તો શું થાય ?

ઉં કુહાડી બહુ ભારે થઈ જાય.

પ્રં કુહાડી લાકડાની બનાવે તો શું થાય ?

ઉં લાકડાં ચીરાય નહિ અને ઝટ ભાગી જાય.

૮. છોડવા.

પ્ર૦ આ શાનો છોડ છે ?

ઉ૦ બાજરીનો.

પ્ર૦ એ ક્યાંથી આણ્યો હશે ?

ઉ૦ ખેતરમાંથી.

પ્ર૦ શી રીતે આણ્યો હશે ?

ઉ૦ ઉપાડીને.

પ્ર૦ વાઢીને આણ્યો હોય તો શું ન હોય ?

ઉ૦ આ મૂળીઆં દેખાય છે તે ન હોય.

પ્ર૦ એ મૂળીઆંને આ શું ચોંટેલું છે ?

ઉ૦ માટી.

પ્ર૦ એને માટી ક્યાંથી ચોંટેલી હશે ?

ઉ૦ છોડનાં મૂળ હંમેશ જમીનમાં રહેલાં હોય છે એટલે તેને માટી વળગે છે.

પ્ર૦ મૂળ જમીનમાં શા માટે રહેતાં હશે ?

ઉ૦ જમીનનો કસ ચૂસવા માટે.

પ્ર૦ જમીન કેવી હોય ત્યારે કસ ઝટ ચૂસાય ?

ઉ૦ ભીની હોય ત્યારે.

પ્ર૦ જમીન ક્યારે ભીની હોય ?

ઉ૦ ચોમાસા અથવા આપણે છોડને પાણી પાડ્યો ત્યારે.

પ્ર૦ આપણે શાના વડે ઉભા રહીએ છીએ ?

ઉ૦ પગ વડે.

પ્ર૦ ત્યારે છોડ, ઝાડ વગેરે શાના વડે ઉભાં રહે છે ?

ઉ૦ મૂળ વડે.

પ્ર૦ આ બધું શું છે ?

ઉ૦ એ એનાં પાંદડાં છે.

આ છોડનાં પાંદડાં કેવાં છે ?

ઉ૦ લીલાંછમ.

પ્ર૦ બે ત્રણ દિવસ પછી કેવાં થશે ?

ઉ૦ સુકાઈ જશે.

પ્ર૦ આ પાંદડાંનો રંગ કેવો છે ?

ઉ૦ પીળો.

પ્ર૦ પીળો શાથી હશે ?

ઉ૦ પાકાં છે માટે.

પ્ર૦ આ શાનું ઝાડ છે ?

ઉ૦ લીમડાનું

પ્ર૦ આ છોડ અને આ ઝાડ એ બંનેમાં વધારે વખત
કોણ જીવી શકે છે ?

ઉ૦ ઝાડ.

પ્ર૦ આ શાનો વેલો છે ?

ઉ૦ વાલોળીઆનો.

પ્ર૦ એનો છોડ કેટલો ઉંચો થાય ?

ઉ૦ એનો છોડ ઉંચો ન થાય, એ તો જમીન ઉપર પથ-
રાય અથવા બીજા છોડને વીંટળાય.

પ્ર૦ થોડાક છોડનાં નામ દો.

ઉં બાજરીનો, ગુલાબનો, ગલગોટાનો, હજરીનો, મરચીનો, તમાકુનો એ બધા છોડ કહેવાય.

પ્રં થોડાંક ઝાડનાં નામ દો.

ઉં આંબાનું, વડનું, લીમડાનું, બોરડીનું વગેરે ઝાડ કહેવાય.

પ્રં થોડાંક વેલાનાં નામ દો.

ઉં ગલકીનો, કોહુળીનો, જુધનો, જાયનો, માલતીનો, એ બધા વેલા કહેવાય.

૯. ગાય અને ભેંસ.

પ્રં જુઓ પેલી ગાય કેમ માથું વીંઝે છે ?

ઉં માખીઓ ઉડાવવા સારૂ.

પ્રં માખીઓ ઉડાવવા ખીજું શું હલાવે છે ?

ઉં પુંછડું અને નાક પણ હલાવે છે.

પ્રં એ શું કરે છે ?

ઉં એ ચરે છે.

પ્રં ચરે છે ત્યારે માથું આમતેમ શા માટે હલાવે છે ?

ઉં ઘાસ અમળાઈને તૂટી જાય માટે.

પ્રં જુઓ એણે પોતાનું મોં પહોળું કર્યું છે. એને દાંત ક્યાં છે અને ક્યાં નથી તે જોઈ લો.

ઉં નીચલા જડખાના આગલા ભાગમાં દાંત છે અને ઉપલા જડખાના આગલા ભાગમાં દાંત નથી.

પ્રં ત્યારે ઘાસ શી રીતે તૂટતું હશે ?

ઉં ઘાસ નીચલા જડખાના દાંત અને ઉપલા જડખા વચ્ચે

આવે અને માથું આમતેમ હલાવે એટલે તે અમળા-
ઇને તૂટી જાય.

પ્ર૦ જુઓ પેલી લેંસ અને ગાય શું કરે છે ?

ઉ૦ એ વાગોળે છે.

પ્ર૦ એ શા માટે વાગોળતી હશે ?

ઉ૦ એમને જ્યારે ખાવાનું મળે ત્યારે ઝટ ઝટ ખાઈને
પેટમાં ઉતારી દે છે પછી ત્યાં એના ગોળા બંધાય છે.
પછી જ્યારે ધરાઈને નવરાં પડીને બેસે છે ત્યારે એ
ગોળા પાછા મોંમાં લાવીને આવે છે અને વાગોળવું કહે છે.

પ્ર૦ ગાય અને લેંસ એ બંનેમાં શો તફાવત છે ?

ઉ૦ ગાય નાની અને લેંસ મોટી છે. લેંસનો રંગ કાળો કે
ભુરો હોય છે અને ગાયનો રંગ ઘોળો, રાતો, કાબરચીતરો
કે કોઈનો કાળો હોય છે. ગાય ચાલે છે ત્યારે બહુ નીચું
જોતી નથી, અને લેંસ ઘણું નીચું જોઈને ચાલે છે.

પ્ર૦ બંનેમાં દૂધ કોણ વધારે આપે ?

ઉ૦ લેંસ.

પ્ર૦ કાઢવમાં કોણ વધારે પડી રહે ?

ઉ૦ લેંસ.

પ્ર૦ ગાય અને લેંસના પગની ખરીમાં આ ચીરો દેખાય
છે તેને શું કહે છે ?

ઉ૦ ફાટ કહે છે.

પ્ર૦ બંનેને માથા ઉપર શીંગડાં છે તે શા કામનાં ?

ઉં તેને કોઈ મારવા આવે ત્યારે શીંગડા વડે મારવા તૈયાર થાય છે.

૧૦. દૂધ.

પ્રં કયાં કયાં જનવરતું દૂધ ખાવામાં વપરાય છે ?

ઉં લેંસ, ગાય, બકરીનું દૂધ ખાવામાં વપરાય છે.

પ્રં એ બધામાં વધારે મીઠું અને જાડું દુધ કયું ?

ઉં લેંસનું.

પ્રં નાના છોકરાંને માફક આવે એવું દૂધ કયું ?

ઉં ગાયનું.

પ્રં દૂધ વાપરવામાં શી સંભાળ રાખવી ?

ઉં દૂધ દોહ્યા પછી તરત તાજું વાપરવું એ સાફ છે, વાસી રહેવાથી બગડી જાય છે. ઠંડું થઈ ગયું હોય તો ગરમ કરીને ખાવું જોઈએ. વળી જે વાસણમાં દૂધ દોહવાનું હોય તે સારી રીતે ધોઈને સ્વચ્છ કરવું જોઈએ. લેંસને કે ગાયને દોહતા પહેલાં તેના આંચળ ધોવા જોઈએ કે જેથી દૂધમાં મેલ આવે નહિ.

પ્રં દૂધ વધારે નીકળે તે માટે લોકો શો દુગો કરે છે ?

ઉં પાણી પાઇને તરતજ દોહવે છે. આથી દૂધમાં ભેગ આવે છે.

પ્રં દૂધ બગડી જવાનાં કારણો કહો ?

ઉં દુગણું ઢારને સારી જગામાં રાખવાં એટલુંજ નહિ પણ તેમાં ઢારને સારો ખોરાક આપવો જોઈએ; જો ખરાબ ઘાસ દાણો આપવામાં આવે તો દૂધ બગડી જાય છે.

પ્ર૦ દૂધનું શું શું અને છે ?

ઉ૦ દૂધપાક, ખાસુદી વગેરે દૂધનાં અને છે. વળી દૂધનો માવો અને છે તે માવો બરપ્રી, પેંડા વગેરે બનાવવામાં વપરાય છે.

પ્ર૦ દૂધની બીજી શી શી જથ્થો અને છે ?

ઉ૦ દૂધને અધરકીને દહીં બનાવવામાં આવે છે પછી તેને વલોવવાથી છાશ અને છે. વલોવતાં છાશ ઉપર ચીકણું પદાર્થ તરી આવે છે તે માખણ કહેવાય છે. માખણને ગરમ કરી તાવી લેવાથી ઘી અને છે.

૧૧. કુતરો.

પ્ર૦ કુતરાનાં અંગ ગણાવો ?

ઉ૦ ચાર પગ, એક મોં, એક પુંછડી, બે કાન, અને બે આંખો હોય છે.

પ્ર૦ કુતરાને પગે તીણા નહોર હોય છે તેનો શો ઉપયોગ ?

ઉ૦ જમીનમાં ખાડા ખોદવાના કામમાં આવે છે.

પ્ર૦ કુતરાની પુંછડી વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ કુતરાની પુંછડી હમેશાં વાંકી રહે છે, અને આનાં દમાં હોય ત્યારે હલાવે છે તથા બીએ છે ત્યારે બે પગ વચ્ચે ધાલી દે છે.

પ્ર૦ કુતરાં શું ખાતાં હશે ?

ઉ૦ રાંધેલું અનાજ; માંસ ખાવાનું અને હાડકાં ચાટવાનું એને બહુજ ગમે છે.

પ્ર૦ કુતરાના દાંત કેવા હોય છે ?

ઉં કુતરાના બધા દાંત અણીવાળા હોય છે. તેના મોંના આગલા ભાગમાં ઉપર નીચે બન્ને મોટા તીણા દાંત હોય છે. તેને ખોરાક ચાવવાને દાઢ નથી.

પ્રં તે ખોરાક શી રીતે ચાવે છે ?

ઉં તે ખોરાકના કકડા કરીને ગળી જાય છે. ખાતાં જડખાં એક પાસથી બીજી પાસ હલાવતાં નથી. ખાધા પછી ઉંઘનાં ઝોકાં લે છે.

પ્રં કુતરાં બહાર જીભ શા માટે કાઢે છે ?

ઉં તેને જ્યારે તાપ લાગે છે ત્યારે જીભ બહાર કાઢી હાંફે છે. જીભ વાટે પરસેવો બહાર નીકળી જાય છે. કુતરાંના શરીર ઉપર પરસેવો કુટતો નથી.

પ્રં કુતરો કેવું પ્રાણી ગણાય છે ?

ઉં વક્ષદાર પ્રાણી છે. તે પોતાના બાણીને ચાહે છે.

૧૨. પંખી.

પ્રં ગાય અને પોપટમાં શો ફેર ?

ઉં ગાયને ચાર પગ હોય છે અને પોપટને બે પગ અને બે પાંખો હોય છે. ગાયને મોં હોય છે, પોપટને મોંને બદલે ચાંચ હોય છે. ગાયને શરીરે લીસા વાળ હોય છે, ત્યારે પોપટને ઝીણાં સુંદર પીછાં હોય છે.

પ્રં ઉંચે આકાશમાં ક્યાં જનવરો ઉડી શકે ?

ઉં સમડી, ગીધ, ચકલી, ચાતક, કાગડા, પોપટ વગેરે.

પ્રં શાના વડે ઉડે ?

ઉં પાંખો વડે.

પ્ર૦ પાંખોંવાળાં જનવરોને શું કહેવાય ?

ઉ૦ પંખી.

પ્ર૦ એમને પીછાં શા કામનાં ?

ઉ૦ પીછાંને લીધે તેમને ટાઢ વાતી નથી.

પ્ર૦ પંખી શું ખાતાં હશે ?

ઉ૦ કોઇ જનવરો કીડા, કોઇ જીવડાં અને કોઇ કોઈ તો ફળ કે અનાજ ખાય છે.

પ્ર૦ પંખી ક્યાં રહેતાં હશે ?

ઉ૦ ઘણાં ખરાં પંખી ઝાડ ઉપર રહે છે, ને માળા ખાંધે છે. કોઇ કોઈ તો ઘર કે વાડામાં માળા ખાંધે છે. પંખી એ માળામાં ઇંડાં મૂકે છે.

પ્ર૦ બચ્ચાંને શી રીતે ઉછરે છે ?

ઉ૦ ઇંડાંમાંથી બચ્ચાં નીકળે છે તે નાનાં હોય ત્યાં સુધી ખોરાક વીણી લાવીને તેમને ખવરાવે છે.

પ્ર૦ ક્યાં પંખીનાં પગનાં આંગળાં છુટાં હોય છે ?

ઉ૦ જે પંખીઓ જમીન ઉપર ચાલી શકે છે અને પાણી ઉપર ચાલી શકતાં નથી એવાં ચકલી, કાગડા, મોર, પોપટ વગેરે.

પ્ર૦ ક્યાં પંખીનાં પગનાં આંગળાં ચામડી વડે જોડાઈ ગએલાં હોય છે ?

ઉ૦ પાણી ઉપર ચાલી શકે એવાં બતક, જળકુકડી વગેરેનાં આંગળાં જોડાઈ ગએલ હોય છે.

૧૨. રંગ.

પ્ર૦ મૂળ રંગ કયાં ?

ઉ૦ લાલ, પીળો, અને વાદળી.

પ્ર૦ મિશ્ર રંગ કયાં ?

ઉ૦ લીલો, નારંગી અને જાંબુડો.

પ્ર૦ લીલો રંગ કેવી રીતે બને ?

ઉ૦ વાદળી અને પીળો મેળવવાથી.

પ્ર૦ નારંગી રંગ શી રીતે બને ?

ઉ૦ રાતામાં પાળો મેળવવાથી.

પ્ર૦ જાંબુડો રંગ શી રીતે બને ?

ઉ૦ રાતા સાથે વાદળી મળવાથી.

પ્ર૦ જાંબુડો રંગ શાનો હોય ?

ઉ૦ જાંબુનો.

પ્ર૦ વાદળી રંગ શેનો હોય ?

ઉ૦ વાદળ, ધુમાડો, કબુતર વગેરેનો.

પ્ર૦ નારંગી રંગ શેનો હોય ?

ઉ૦ નારંગી નામના ફળનો.

પ્ર૦ લીલો રંગ શાનો હોય ?

ઉ૦ કાચી કેરીનો, ઝાડનાં પાંદડાંનો.

પ્ર૦ કાળો રંગ શી રીતે બને ?

ઉ૦ લીલો, નારંગી અને જાંબુડો મળવાથી.

પ્ર૦ બધા રંગ ગણાવી જાઓ.

ઉ૦ લાલ, પીળો, વાદળી, નારંગી, લીલો, જાંબુડો અને કાળો.

૨. બાળવાર્તા.

૧. બે બિલાડી અને વાંદરો.

બે બિલાડીઓ કોઈકના ઘરમાંથી એક રોટલો લાવી; પછી તે વહેંચતાં વહેંચતાં લઈ પડી. એવામાં ત્યાં એક વાંદરો આવી ચઢ્યો. વાંદરે તકરારનું કારણ પૂછ્યું. બિલાડી-ઓએ પોતાની હકીકત તેને કહી. પછી વાંદરે કહ્યું કે બેનો લઈ ન મરો. તમને હરકત ન હોય તો હું એ રોટલાના સરખા ભાગ પાડી આપું. બિલાડીઓએ એ વાત કબૂલ કરી. પછી વાંદરો કોઈ વાણીઆની દુકાનમાંથી ત્રાજવાં લઈ આવ્યો અને પછી પેલા રોટલાના બે ભાગ કર્યા. એક ભાગ મોટો અને બીજો જરા નાનો કર્યો. તેથી ત્રાજવામાં મૂકતાં એક તરફનું પદ્ધતું નમવા લાગ્યું, એટલે વાંદરે એ મોટા કકડામાંથી એક બચકું ભર્યું. આથી બીજું પદ્ધતું નમવા લાગ્યું. વાંદરે વળી નાના કકડામાંથી બચકું ભર્યું. આ ઉપરથી બિલાડીઓ વાંદરાની લુચ્ચાઈ સમજી ગઈ, અને તેને કહેવા લાગી કે વાંદરાભાઈ, અમારો રોટલો પાછો આપો. અમે વઢયા વગર વહેંચી લઈશું. વાંદરે કહ્યું, બેનો, જરા ધીરજ રાખો. આટલી બધી મહેનત કરી તેથી મને જૂખ લાગી ગઈ છે, માટે આટલા કકડા ભારી મહેનતના રહ્યા છે. એમ કહી બંને કકડા ખાઈ ગયો, અને બિલાડી-ઓને કહ્યું કે બેનો સુખેથી જાઓ. હવે પછી માફ કરું

કામ પડે તો બોલાવજો. બિલાડીઓ બિચારી કંઈ પણ બોલ્યા વિના વીલે મોઢે ચાલી ગઈ.

૨. હાથી અને દરજી.

એક હાથી હતો. તે દરરોજ તળાવમાં પાણી પીવા જતો. રસ્તામાં એક દરજીની દુકાન હતી. દરજી હાથીને રોજ કંઈક કંઈક ખાવાનું આપતો; આથી હાથી અને દરજીને ભાઈબંધી થઈ. એક દહાડે દરજીને પેલા હાથીની મશ્કરી કરવાનું મન થયું. તેથી પોતાની દુકાન આગળ આવ્યો અને રોજની ટેવ પ્રમાણે તેણે પોતાની સૂંઢ દુકાનમાં લાંબાવી, એટલે પેલા દરજીએ તેની સૂંઢમાં સોય ઘોચી ઘાલી, આથી હાથીએ એકદમ સૂંઢ ખેંચી લીધી, હાથી બહુ જામરો હતો, તે દરજીને સૂંઢની એક આપોટ મારે તો પેલો દરજી મરી જાય; પણ હાથીએ તે વેળાએ તો દરજીને કશું કંઈ નહિ, અને પાણી પીવા ચાલ્યો ગયો. પછી તળાવથી પાણી પીને પાછા આવતાં સૂંઢમાં કાદવ કચરો, પાણી વગેરે ભરી આણ્યું અને દરજીની દુકાનમાં સૂંઢ લાંબાવીને કું કરીને પાછી ફૂંક મારી તેથી કાદવ કચરા વડે દરજીનાં બધાં લુગડાં, મોં અને આખી દુકાન છંટાઈ ગઈ, અને બધે કચરો કચરો થઈ ગયો. ત્યાર પછી દરજી બીજાની મશ્કરી કરવાની ટેવ ભૂલી ગયો.

૩. ચોકખાઈ.

મગન કરીને એક છોકરો હતો. તેને વાંચવાનો બહુ શોખ હતો. તે વાતોના તડાકા મારવામાં નકામો વખત

જાળતો નહિ. તે પોતાના નવરાશના વખતમાં ઘરનું આંગણું, ભીંતો, ખુણાવચાળા વગેરે સાફ કરતો. પોતાના ઘરના આંગણા આગળ કચરો પુળે પડ્યો રહે, અથવા ઘરમાં કપડાં લત્તાં વગેરે આડાં અવળાં ગમે તેમ પડ્યાં રહે એ તેને ગમતું નહિ. તે વખતો વખત ઘરમાં સાફસુફ કરવા મંડી જતો. તેની ચોપડીઓ પણ સ્વચ્છ અને પુઠાં ચઢાવેલીજ રહેતી. અંદર ડાઘા પડવા દેતો નહિ કે ચોપડીનાં પાનાં વળી જવા દેતો નહિ. તેના હાથ, પગ, મોં, વાળ વગેરે સ્વચ્છ રાખતો. કપડાં પણ વખતો વખત ધોવરાવતો. તેની આવી રીતભાતથી સૌ કોઈ તેને ચહાતું, અને તેના ઉપર પ્રેમ રાખતું, આગળ જતાં તેની આખરૂં ઘણી વધી અને લોકોમાં તે માન પામવા લાગ્યો. તેને ઘરમાંની વસ્તુઓની ગોઠવણ કરતાં બહુ સાફ આવડતું હતું, તેથી તેનું ઘર બહુ સુંદર દેખાતું હતું. તેના એ ગુણને લીધે એક મોટા વેપારીએ તેને પોતાને ત્યાં નોકર રાખ્યો, ને આગળ જતાં પોતાનો ભાગીદાર બનાવ્યો. તેથી મગન પોતાના ગામમાં એક મોટો વેપારી અને પૈસાદાર માણસ બની ગયો.

૪. બહુ ખાનારી છોડી.

એક છોડી હતી તેને આ આ કરવાની ટેવ પડી હતી. તે તેના બાપ સાથે ખાય, વળી પાછી તેની મા જોડે ખાય. એમ ઘરનાં બધાં માણસો સાથે ખાવા બેસે, તેથી તેનું ગાગર જેવું મોટું પેટ થયું, અને માંદી પડી. તેનાથી

બહાર ફરવા જવાય નહિ કે મજાની રમતો રમી શકાય નહિ. પછી તેને કડવાં કડવાં ઓસડ પાયાં ત્યારે મટયું. ત્યાર પછી તેણે બહુ ખાવાની ટેવ મૂકી દીધી.

વિવેકી છોકરો.

ચીમન કરીને એક છોકરો હતો. તે રાજ નિશાળે જાય. મહેતાજી શીખવે તે ધ્યાન દઇને શીખે. કોઈની જોડે લડે-વઢે નહિ, અને સૌની જોડે સંપીને ચાલે. તે છોકરો એક દહાડો પોતાના ઘરમાં એકલો બેઠો બેઠો કંઈ વાંચતો હતો, એવામાં કોઈ શેઠ તેને ઘેર આંબ્યા. આવનાર શેઠે “ઘરમાં કોઈ છે કે” એવી જીમ મારી. તરતજ મગન બારણે આંબ્યો, અને પેલા શેઠને સલામ કરીને કહેવા લાગ્યો કે પધારો કોનું કામ છે? શેઠે કહ્યું, તારા બાપ ક્યાં છે? મગને કહ્યું, તેઓ પડોશમાં મારા કાકાને ત્યાં ગયા છે. આપ અંદર પધારો, હું તેમને બોલાવી લાવું છું. શેઠ ઘરની અંદર આંબ્યા એટલે મગને એક શેતરંજી પાથરી અને શેઠને બેસાડ્યા. પછી બીજા ઝોરડામાં જઈ એક પાણી ભરેલો લોટો અને પ્યાલો આણી શેઠના મોં આગળ મૂક્યો. પછી પાનનો દાબડો શેઠના મોં આગળ મૂકીને કહેવા લાગ્યો કે આપ બેસો, હું હમણાંજ મારા પિતાજીને તેડી લાવું છું. એમ કહી ઝડપથી તેના પિતાને તેડી લાંબ્યો. તેના બાપ આંબ્યા એટલે તે શેતરંજીની

નીચે અદ્વયસર શેઠની સામે પણ જરા દુર બેઠા. આવી તેની રીતભાત જોઈ શેઠ બહુ રાજી થયા; અને તેનાં વખાણ કરવા લાગ્યા. શેઠે તેના બાપને કહ્યું કે તમારો છોકરો બહુજ ડાહ્યો અને વિવેકી છે. તેની બોલવા ચાલવાની રીત-ભાત જોઈ હું બહુ રાજી થયો છું એમ કહી શેઠે તેને એક સુંદર ચિત્ર ધનામ આપ્યું.

૬ છોકરો અને બોર.

એક છોકરો ગાગરમાંથી બોર કાઢતો હતો. તેણે બોરનો મૂઠો ભર્યો હતો, અને ગાગરનું મોં સાંકડું હતું તેથી હાથ બહાર નીકળતો નહોતો. તેણે ઘણાંએ ફાંફાં માર્યાં પણ હાથ બહાર નીકળ્યો નહિ. ત્યાં થઈને કેાઈ ડાહ્યા માણસ જતો હશે તેણે આ છોકરાને જોયો, અને કહ્યું કે ભાઈ, થોડાં બોર પડતાં મુક એટલે હાથ નીકળશે. છોકરે થોડાં બોર પડતાં મૂક્યાં એટલે હાથ નીકળ્યો.

૩. બાળગીત.

૧. ઈશ્વરનું ભજન.

વૌંસડું નહિ પ્રભુ નામ, કદી હું વૌંસડું નહિ પ્રભુ નામ-ટેક.

અંદ્ર મુરજ ને અગણિત તારા,

કર્યા ઉભસને કામ.

કદો હું ૦ ૧

બહુ ઉપયોગી આપો હવા તેં,	
બેસે નહિ કંઈ દામ.	કદો હું'ં ૨
અન્ન દોંએ છે વરસાદેથી,	
પાળે જીવ તમામ.	કદો હું'ં ૩
ગાય ભેંસને દુધ દહીં દેવા,	
સરભવી સૌ ઠામ.	કદો હું'ં ૪
ઝાડ પાન ફળ ફુલ બનાવ્યાં,	
આંબો ગુલાબ બદામ.	કદો હું'ં ૫
દયા કરી સેવકને આપો,	
બહુ વિદ્યા સુખ હામ.	કદો હું'ં ૬

૨. રંગનું ગીત.

(પુનમ ચાંદની ખીલી પુરી અહીં રે—એ રાહ.)

ચાલો ઉઠાને, આજ રમત રમીએ નવી રે;

લેઈ ધભઓ ને, કરીએ સારો ખેલ.

હોંસે હળીમળી સૌ, કરીએ આનંદ આપણે રે. ૧

(સાખી)

લાલ પીળો ને વાદળી, મૂળ રંગ કે'વાય;

ખાકીના બીજ બધા, મેળવણીથી થાય.

ફરીએ ગોળ ફુંડાળું, આજે આપણુ સાથમાં રે;

કેવા જુદા જુદા સુંદર શોભે રંગ,

હોંસે હળીમળી સૌ કરીએ આનંદ આપણે રે. ૨

(સાખી.)

લાલ અને પીળો મળી, નારંગી કહેવાય;
પીળામાં વાદળો મળે, લીલો રંગજ થાય.

એ રંગ આંખોને આનંદ આપે અતિ ઘણો રે;
માટે ઇશ્વરે સરજ્યો અપરંપાર,
હાંસે હુળીમળી સૌ કરાએ આનંદ આપણે રે. ૩

(સાખી.)

રાતામાં વાદળો મળે, જાંબુડો રંગ જાણુ;
પણ વાદળો વિશેષથી, નીળો રંગ પ્રમાણુ.
એ તો ભાગો જાંબુડો નામે ઓળખાય છેરે,
એવા સર્વ મળીને રંગ થાય છે સાત,
હાંસે હુળીમળી સૌ કરીએ આનંદ આપણે રે. ૪

૩. નિત્યનું કર્તવ્ય.

ધરો પ્રભુનું ધ્યાન, બાળ સહુ ધરો પ્રભુનું ધ્યાન.	
સવારમાં વહેલા ઉઠીને, લેજો પ્રભુનું નામ.	બાળ૦
પાયે લાગી માત પિતાને, કરવા પાઠો જાણુ.	બાળ૦
વખત થયે શાળાએ જાવું, કરો ગુરૂને પ્રણામ.	બાળ૦
મહેતાજીની માની શિક્ષા, લેજો વિદ્યાદાન.	બાળ૦
વિદ્યા લીધે સુખીઆં થાશે, કરશે રૂડાં કામ.	બાળ૦
એ રીતે જે બાળક કરશે, તેનું છે કલ્યાણ.	બાળ૦

૪. ઈશ્વર સ્તુતિ.

પ્રભુ તને સદા સદા ખુશી થઈ નમું નમું,
હરં હરં હંમેશ હું, તનેજ કેમ ભૂલું હું;
પહાડ, ઝાડ, જંગલો, વળી જનાવરો જુઓ,
અનેક રંગ તેં કર્યા, વળી કર્યા અનાજ તે;
ગીત ગાઈ ગાઈ તને, નિત્ય તો વધાવું હું,
સુખી થવા સહુ કર્યું, ભલો ન કેમ થાઉં હું.

૫. ખિલાડી.

(ભોજ ભગતના પદની રાહ.)

ખિલ્લી વાઘ તણી માસી, ભેઈને ઉંદર જાય નાસી. ટેક.
ચામડી ઉપર ચટાપટા ને પૂછડી પટપટ થાય,
ખુણા વચાળા ખોળીખોળીને, ઝડપી ઉંદર રહાય. ખિલ્લીં ૧
ભૂરે ડોળે ભલું ભાળતી, જવ અંધારૂં ઘોર;
એકજ ઘરમાં ગોઠે નહિ, એ ગામની ચોર. ખિલ્લીં ૨
જીલ વતે પાણી એ પીતી, આંખો મીંચી ખાય;
કુતરૂં એનો કાળજ માટે, દેખી નાશી જાય. ખિલ્લીં ૩

ગીત સાથે ફિલ.

૬. ફિલ. (વર્ગમાં કરવાની.)

એક ખોલતાં આપણુ સાથે ખેઉ હાથ ઉંચાજ કરો,
ખે કહેતામાં મંડલ આપુ ખેઉ હાથ માથેજ ધરો;

ત્રણ કહેતામાં હાથ ઉઠાવી લો ખાંધે ધીરજ સાથે,
ચાર કહીને બંને પાસે હાથ પ્રસારો ખુલ્લા રહેજ.
પાંચ બોલતાં તાળી લેવા બેઉ હાથ સામે લાવો,
સાત બોલતાં પૂઠે સાથે અદબ વાળો સંભાળી,
આઠે કર આગે લો પાછા જીભ રાખવી સંભાળી;
નવ બોલીને બેઠક વાળો દશે આળસ સહુ છોડી,
ટટાર સર્વે ઉભા થઇને નમો ગુરૂને કરજોડી.

૭. હિલ (કસરતશાળામાં લઇ જવાની.)

(મરાઠી રાહ કે સવૈયો.)

(લશ્કરી કુચના રાગમાં ગવડાવવું.)

દફતર મૂકી બિઠો સરવે, કપડાં લત્તાં સાફ કરી;
જમણા થઇને ચાલો વહેલા, ડાબો જમણો પાયધરી.

ડાબો જમણો કરતા જાઓ,

સરખાં ડગલાં ભરતા જાઓ.

ડાબો, જમણો, ડાબો, જમણો પગ મૂકીને આગળ જાઓ;
રમવાનું ઠેકાણું આન્યું, બે હારે સૌ સીધા થાઓ.

સલામ કરીને અદબ કરો સૌ સાથે હાથ મૂકી છૂટા થઇ જાઓ,
જમણા, અવળા, ડાબા, સીધા, ઘુંટણ બેસી ઉભા થાઓ.

૮. વિસર્જન. (વર્ગમાં પાછા લઇ જવાની.)

(સવૈયો.)

હિલ આપણી પૂરી થઇને ચાલો જઇએ બારોબાર;
ધીમે ધીમે પગ ઉપાડી ચાલો સર્વે હારોહાર.

નજર આપણી સામે રાખો ચાલો સૌ એક એક પુઠે,
 સંભાળી સંભાળી ચાલો હાર આપણી નવ તૂટે.
 ઉભા રહો સૌ સૌને ઠામે આઘાપાછા નવ થાશે,
 સૌ સાથે શિક્ષકને પોતે નમન કરીને સ્થિર બેસો.

૪. સંવાદ.

૧. લખોટી.

ભાઈ છગન, આ લખોટી કેવી મઝાની છે ?

બહુ સારી છે, તને કોણે આપી ?

હું ચીમનના ઘરમાં રમવા ગયો હતો ત્યાંથી લાવ્યો.

કોઈને કહીને લાવ્યો ?

ના, છાનોમાનો લાવ્યો, મારે જોઈએ તે લઈ તેમાં કહેવું શું ?

કેમ નહિ ? હું તારી ટોપી કે ચોપડી લઈ તો તને ગમે ?

ના, એ તો મારાં છે; તારાથી માફ ન લેવાય.

ત્યારે તારાથી એ ચીમનનું કે બીજા કોઈનું કેમ લેવાય ?

બીજાની ચીજ તેને પુછ્યા વિના લઈએ તો ચોરી ઠરે,
 ચોરવું નહિ, એવું મહેતાજી સાહેબે શીખવ્યું હતું
 તે તું ભૂલી ગયો ?

હા રે હા, હવે હું સમજ્યો, ત્યારે તો હું એની લખોટી
 એને પાછી આપી આવું.

૨. એક આનો કમાયો.

(મહેતાજીરે મહીનું મુલ બતાવું, ચાખો પછી ભાવ જણાવું એરાહ.)

વનમાળી રે ચાલો ઉભણી જઇએ,
 પેસો એકે નથી મારી પાસે રે,
 એક આનો કમાયો છું આજે રે,
 કેળાં, ખરફી રે આદુ લાવી ખાઇએ—

ભાઈ ચાલો ઉભણી જઇએ.

૧

અલ્યા આનો ક્યાંથી કમાયો રે,
 પેલા કાશીઆને ભરમાવ્યો રે,
 આપી પે'લી આના બે લાવ્યો,
 એ વાત રે કોઈને નવ કહીએ—

ભાઈ ચાલો ઉભણી જઇએ.

૨

અલ્યા હુઆઈ તે' તો લીધી રે,
 એક આને પે'લી તે' લીધી રે,
 છેતરીઓ રે બાળકને તે' આજે—

નહિ આવું ઉભણી કાજે.

૩

એક આને પે'લી મેં તો લીધી રે,
 ત્રણ આના કહીને લીધી રે,
 શું સમજે રે બાળક એને કહીએ—

ભાઈ ચાલો ઉભણી જઇએ.

૪

એક આનો પે'લીનું મૂલ્ય રે,
 બે આના લીધા તેં તૂલ્યે રે,
 એ વાતરે કહીશ જધને આજે—

નહિ આવું ઉભણી કાજે.

જધને આનો પાછો હું આપું રે,
 મારી ફજેતી મા કર બાપુ રે,
 એ વાતરે કોઇને નવ કહીએ—

મારી વિનતિ ઉરમાં લઇએ.

આવું કામ હવે નહિ કરતો રે,
 બોધ મહેતાજીનો રહે ધરતો રે,
 ગરબી રચીરે સત્યને ગ્રહણ કરવા—

બાળનીતિ સુધરવા.

૩. દુકાન.

ભાઈ છગન, તમે બધા અહીં આવો.
 આપણે આજ એક નવી રમત રમીએ.

હું દુકાન માંડું.

તમે મારી દુકાને માલ લેવા આવ્યો ?

હા, તમે શું શું વેચશો ?

મારી દુકાને રેવડી, પતાસાં, ને ટીકડી મળશે.

ભલે, તમે દુકાન માંડી રહો એટલે કહેજો.

ચાલો, પહેલો કોણ આવે છે ?

હું છગન આવું છું.

મને એક પૈસાની ખરફી આપો.

છગન, જા, તને નહિ રમાડીએ.

હું ખરફી વેચતો નથી, ને તે તું કેમ માગે છે ?

મને કાઠી ન મૂકો. ફરી એવું નહિ માગું.

મને એક પૈસાની ટીકડી આપો.

લે આ ટીકડી. લો આ પૈસો.

પેલો કેઈ બીજો ઘરાક આવે છે.

તમે પતાસાં વેચો છો ? હા.

મારે સારામાં સારાં જોઈએ.

મારી નાની બેનને માટે મોકલવાં છે.

વાહ ! એમ છે, તો, ભાઈ, તને બે વધારે આપીશ.

આ પતાસાં ઘણાં સારાં છે.

બીજાને એક પૈસાનાં પાંચ આપું છું, પણ તને

સાત આપીશ.

લો આ પૈસો ને આપો.

વાહ ! દુકાનદાર ભલો છે.

છોકરાંને તે છેતરતો નથી.

૫. કિન્ડર્ગાર્ટન.

૧. પેટી ખોલવા વિષે.

(ચોપાઠ.)

- એકે મૂકે જમણે હાથ, પેટી ઉપર સર્વે સાથ,
ખેએ તાણે ઢાંકણ સહેજ, અર્ધો ઇંચ શુમારે એજ. ૧
- ત્રણે પેટી ઉંચી કરે, ડાબો કર તે ઉપર ધરે,
ચારે ઊંધી વાળો એમ, ઢાંકણ નીચે આવે તેમ. ૨
- પાંચે ઢાંકણ ખેંચી લઈ, જમણે ખૂણે મૂકે ભાઈ,
છએ ખોખું ઉપાડો હાથ, ઢાંકણપર મૂકે સૌ સાથ. ૩

દોહરો.

પેટી ખોલે દેખીએ, રૂડો લક્ષડ ધન;
જ્ઞાન ભલેરૂં પામીએ, રમીએ જો દઇ મન.

૨. બક્ષીસ ત્રીજ.

ચોપાઠ.

- આઠ નંગનો ધન કે મેઝ, ઘાટ બને બહુ મનહર સહેજ;
આગળથી બે નંગજ લઈ, જમણી બાજુ મૂકે સહી. ૧
- પાછળથી ઉપાડો તેમ, મૂકે હારે પહેલા જેમ;
તેવી રીતે નીચા ચાર, મૂકે ઉપર હારોહાર. ૨

નીચી ભીંત અને નિરધાર, રચવા ઉભી કરો વિચાર;
 બે બાબુથી છેલ્લી હાર, વચ્ચે લો ઉભી ભીંત સાર. ૩
 તેમાંથી બબ્બે ઘન લઈ, ચીમની ચાર બનાવો ભાઈ;
 બબ્બે નીચે ઉપર ધરો, ઉંચીનો દેખાવજ કરો. ૪
 ઉંચી બે સુવાડો ભોંય, અંતર વચ્ચે રાખી ત્યાંય;
 શેરીનો ભેતાં આકાર, આનંદ વાધે અપરંપાર. ૫

૩. બક્ષીસ ચોથી.

ચોપાઈ.

બે ઉભી પર આડી એક, ફરીથી એવી રીતે નેક;
 મૂકો ઉભી બે જે રહી, ઘન્ટ તણો મિનારો સહી. ૧
 બબ્બેની ઉભી બે હાર, પાછળ બે મૂકો નિરધાર;
 માથે ભે બે આડી થાય, ખેડુતનું તે ઘર કહેવાય. ૨
 બે બાબુથી એકેક લઈ, ઘરનું બાર બનાવો ભાઈ;
 ચોરી નહિ કદાપિ થાય, બંધ બારણે ભે સુવાય. ૩
 એક એકથી ચઢતા ઘણા, ઘાટ અને તેમાં નહિ મણા;
 શિક્ષકની ભે લઈએ રહાય, તો કામો બહુ સારાં થાય. ૪

૪. બક્ષીસ પાંચમી.

ચોપાઈ.

સત્તાવીસ ઘનનો ઘન કરો, આગળ વચમાં પા ઘન ધરો;
 ઉપર નવ આખા ઘન થાય, ટેબલ જેવો ઘાટ જણાય. ૧
 આગળના ત્રણ પાછળ ધરો, ઘાટ થશે ગેલેરી તણો;
 બે હાથેથી બંને પાસ, બે આંગળ બસેડો ખાસ. ૨

તો નીસરણી ત્રણ જણાય, લેગી કરો હતી તેમ થાય;
 વચલા ત્રણ ધન ઉપર જાય, તો મોટી ખુરશી દેખાય. ૩
 એ ખુરશીના લાગજ ત્રણ, કરતાં ખુરશી થાશે ત્રણ;
 નાની ખુરશી લેગી કરી, મોટી ખુરશી કરજો ફરી. ૪
 જુદા ત્રણ પા ધન લ્યો લઈ, ઉપરના ત્રણ મૂકો તહીં;
 બે પા ધનનો ચોરસ કરો, બેઠક પાસે ધન પર ધરો. ૫
 ચોરસ તેવો બીજો કરી, સામે પડખે મૂકો ફરી;
 ત્રીજો ચોરસ તેવી રીત, ગોઠવજો રાખીને ચિત્ત. ૬
 ચોથો ચોરસ આવી જાય, ત્યારે હાથાં પૂરા થાય;
 બાકીનો ચોરસ લઈ એક, ધન નીચે ગોઠવજો છોક. ૭
 સાથે બીજો ચોરસ ધરો, ઘાટ આપણો પરો કરો;
 હાથવાળી ખુરશી થાય, ઘાટ ઘણો સુંદર દેખાય. ૮

૬. ધાતો અને આંકનો ઉપયોગ.

૧. શેરની ધાત.

શેરના અચ્છેરા બે.
 શેરના પાશેરા ચાર.
 શેરનાં નવટાંકાં આઠ.
 શેરનાં અઘોળાં સોળ.
 શેરના રૂપિયાભાર આળીસ.
 શેરના પૈસાભાર બોતેર.

૨. મણની ધાત.

આળીસ શેરે મણ.
 ત્રીસ શેરે પોણામણ.
 વીસ શેરે અધમણ.
 દશ શેરે તોલું.
 પાંચ શેરની પાંચશેરી.

૧. નાણાંની ધાત.

સાત વારનાં નામ.

ત્રણપાઈનો પૈસો.
 બે અઘેલાનો પૈસો.
 બે પૈસાનો ઢબુ.
 ચાર પૈસાની આની.
 બે આનાની બે આની.
 ચાર આનાની પાવલી.
 આઠ આનાનો અડધો.
 સોળ આનાનો રૂપીઆ
 પંદર રૂપીઆની મહોર.

રવિવાર.
 સોમવાર.
 મંગળવાર.
 બુધવાર.
 ગુરુવાર.
 શુક્રવાર.
 શનિવાર.

૧. એક બારીમાં આઠ કાચ જડવા છે એવી ૨૦ બારીમાં જડવા માટે કેટલા કાચ જોઈએ. $20 \times 8 = 160$.
૨. એક ગાયના બાવીસ રૂપીઆ બેસે તો ૮૮ રૂપીઆમાંથી કેટલી ગાયો આવે ? જ. ૪ (કેટલા ચોકું અઠાસી.)
૩. મારી પાસે બે આનાની પાઈ છે તેમાંથી પાંચ છોકરા બબ્બે પાઈ લઈ ગયા તો કેટલી રહી ?
 જ. ૨૪ પાઈ હતી તેમાંથી ૧૦ ગઈ, માટે ૧૪ રહી.
૪. એક મણ બાજરીના ૧ રૂપીઆ અને ત્રણ આના બેસે તો ૧૬ મણ બાજરીનું શું બેસે ? જ. સોળ રૂપીઆ. અને અડતાળીસ આના, એટલે ૧૯ રૂપીઆ.

૫. એક શેર ચણા ત્રણ જણને વહેંચી આપીએ તો દરેકને કેટલા આવે ? શેરના પૈસાભાર ૭૨ માટે દરેકને ૨૪ પૈસાભાર.

૬. એક ટોપીનો ૧૧૧ રૂપીઆ બેસે તો એવી ૪૮ ટોપીનું શું બેસે ? $૪૮ \times ૧૧૧ = ૭૨૩$.

૭. દીવાસળીની પેટીના એક ડઝનમાં ૧૨ પેટીઓ હોય છે તેવું એક ડઝન પાંચ પૈસે આણ્યું. પછી દરેક પેટી અડધે પૈસે વેચી તો શો નફો થયો ?

જ. $૧૨ \times ૦૧ = ૬$ પૈસા ઉપજ્યા. માટે ૧ પૈસો નફો.

૮. એક ઘા કાગળનો એક આનો બેસે તો ત્રણ રૂપીઆના કેટલા આવે ? ત્રણ રૂપીઆના આના ૪૮ માટે ૪૮ ઘા કાગળ આવે.

૯. એકેક કાગળના ચાર ચાર લાગ કરેલા છે એવા ૬૪ લાગ લઈ તો કેટલા કાગળ થાય ? જ. $૬૪ \times ૦૧ = ૬૪$.

૧૦. દરેક હારમાં ૯ છોકરા હતા. તેવી ૨૪ હારોમાંના છોકરામાંથી ૧૦ જણને રજા આપી તો કેટલા રહ્યા. $૨૪ \times ૯ = ૨૧૬$ હતા તેમાંથી ૧૦ ને રજા આપી માટે ૨૦૬ રહ્યા.

૧૧. ૨૧૬ ગણવા હોય તેમાં દશક કેટલા જોઈએ ? ઉ. ૨૧.

૧૨. એક ચોપડીના પાંચ પૈસા બેસે તો એવી ૨૦ ચોપડીનું શું બેસે ?

૨૦ x ૫ = ૧૦૦ પૈસા એટલે ૨૫ આના માટે
રૂ. ૧-૯-૦.

૧૩. એક કાગળનાં આઠ પૃષ્ઠ પાડવામાં આવે તો એ લેખે
એક ચોપડીમાં ૨૦૮ પૃષ્ઠ છે, ત્યારે એમાં કેટલા
કાગળ વપરાયા હશે ? ઉં ૨૬ કાગળ.

૧૪. ૪૦ માંથી કેટલા લઉં તો ૩૫ રહે ? જ ૦ ૫.

૧૫. ૪૦ માં ૬૦ ઉમેરો તો કેટલા થાય ?

૪૦ એટલે બે વખત ૨૦ છે તેમાં ૬૦ એટલે ત્રણ
વખત વીસ ઉમેરો. માટે ૫ વખત ૨૦ લખએ એટલા
થયા. $૨૦ \times ૫ = ૧૦૦$.

૧૬. ૧૪૦ છે તેમાંથી ૫૬ કાઢી લો તો શું રહે ?

૧૪૦ એટલે ૫ વખત ૨૮; અને ૫૬ એટલે બે વખત ૨૮
માટે ૩ વખત ૨૮ રહ્યા. માટે $૨૮ \times ૩ = ૮૪$ જવાબ.

૧૭. ૯૦ માં ૫૪ ઉમેરો.

૯૦ એટલે ૫ વખત ૧૮ અને ૫૪ એટલે ૩ વખત
૧૮ માટે ૨ વખત ૧૮ રહ્યા એટલે $૧૮ \times ૨ = ૩૬$ જવાબ.

૧૮. ૧૧૧ રૂપીઆના, ૨૧૧ રૂપીઆના, અને સવા રૂપીઆના
આના કેટલા ? ૨૪, ૪૦ અને ૨૦.

૧૯. ૨૧૧ મણના શેર કેટલા ? જ. ૧૦૦

શ્રીમંત ગુણાનુવાદ.

નૃપ સયાજી શુભ ગુણવંતા (૨) ટેક.

સુંદર તન અતિશય મુખકારી,
નિર્મળ કાન્તિ અધિક મનહારી;
મંદહાસ્ય મુખ પદ્મ વિલસતું,
શબ્દ સુધારસ ઝરતા.

નૃપ સયાજી ૧

ઉર વિશાળ કર દીર્ઘ દયાળા,
ભૂપ રૂપ ગુણવંતા ભાળ્યા;
જ્ઞાનવાન મતિમાન મહીપતિ,
દેશ દાઝ દિલ ધરતા.

નૃપ સયાજી ૨

કર કમલે કમલા છલકાતી,
મુખ કમલ સન્નીતિ ઉભરાતી;
સન્નીતિ ઉર વસતી નિરંશ વાસ,
પર દુઃખ નિત્ય પરહરતા.

નૃપ સયાજી ૩

પ્રજા ગણી નિજ પ્રજા ખરાખર,
પ્રતિદિન પ્રતિ પાલનમાં તત્પર;
જ્ઞાન દાન દર્ઘ સુમતિ સુઝાડે,
દીર્ઘ જીવો જશવંતા.

નૃપ સયાજી ૪

સૂચના.

અમારે ત્યાંથી આ રાજ્યની શાળાઓમાં ગાલતાં શુભરાત્રી વિશે તમામ પુસ્તકો તથા સ્ટેશનરી સામાન મળે છે. જ્યાં જ્યાં લેનારને સાફ કમીશન આપવામાં આવશે. બહારમાં ઓર્ડર પર પુરતું ધ્યાન આપવામાં આવશે.

અમારા તરફથી પ્રગટ થયેલાં પુસ્તકો.

કિંમત રૂ. આ.

૧. શુ. ખીજ ધોરણની નોટ. (આ રાજ્યના નવા ધોરણ પ્રમાણે તમામ વિષયો સાથે) ૦—૩
૨. શુ. ત્રીજ ધોરણની નોટ. ૦—૫
૩. શુ. ચોથા ધોરણની નોટ. ૦—૬
૪. શુ. પાંચમા ધોરણની નોટ. ૦—૧૦
૫. શુ. છઠ્ઠી " " ૦—૧૨
૬. હિન્દી પ્રાથમિક તથા શિક્ષાવર્ણી ભાગ ૧ લાના અર્થ તરજુમા સહિત. ૦—૩-૬
૭. હિન્દી શિક્ષાવર્ણી ભાગ ૨ જના અર્થ તરજુમા સહિત. ૦—૪-૦
૮. પ્રશ્નોત્તરરૂપે સાદેજ્ઞાન ધો. ૧ હું. આશ્રિત ૧ લી. ૦—૧-૬
૯. " " " ૨ હું. " ૩ ૭ ૦—૫-૦
૧૦. " " " ૩ હું. " " ૦—૨-૦
૧૧. " " " ૪ હું. " " ૦—૨-૦
૧૨. " " " ૫ હું. " " ૦—૨-૬
૧૩. " " " ૬ હું. " ૨ ૭ ૦—૨-૬
૧૪. " " " ૭ હું. " ૧ લી ૦—૪-૬
૧૫. પ્રશ્નોત્તરરૂપે વડોદરા રાજ્યનો સરળ ઇતિહાસ. ૦—૩-૦
૧૬. ભરતખંડનો પ્રશ્નોત્તરરૂપે સરળ ઇતિહાસ ધો. ૫ માટે ૦—૨-૦
૧૭. " " " ધો. ૬ માટે ૦—૩-૦
૧૮. પ્રશ્નોત્તરરૂપે નાગરિકના ધર્મ તથા આરોગ્યવિદ્યા. ૦—૩-૦

પત્રવ્યવહાર નીચેના સિરનામે કરવો:—

મણીલાલ મૂળજીભાઈ ઉપાધ્યાય.

બુકસેલર એન્ડ પબ્લીશર.

મું. પેટલાદ, વાયા આણંદ.

